

Wedu: Generația C

Nr. 16 / aprilie 2013

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

Nr. 16 / aprilie 2013

Serban-George Necsa-Damascus	Azi un pix, mâine un milion de euro SAU cum topul de hârtie lipsă ne ruinează economic	1
Mădălin Blidaru	Moartea valorilor fundamentale ale omului sub influența unui regim totalitarist, exprimată în tragedia „Iona”	1

Colectiv de redacție

Alexandru ȘOTROPA (Colegiul Național A.T. Laurian, Botoșani)
Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)
Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)
Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)
Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)
Lucian APOSTOL (Social IT)
Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)
Olimpius ISTRATE (Universitatea din București)
Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista “Wedu: Generația C” este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Azi un pix, mâine un milion de euro SAU cum topul de hârtie lipsă né ruinează economic

De **Serban-George Necsa-Damacus**,

De fiecare dată când mă gândesc ce greșim în educația tinerilor de azi, reușesc să cobor cu un nivel mai jos, mai aproape de centrul problemei. Deci, poate un pix lipsă să fie cauza tuturor problemelor?

Românul nu se poate abține să nu fure. Desigur, dacă întreb oamenii pe stradă dacă furtul e OK, o să-ți zică răspicat că e ceva abominabil și că trebuie descurajat. Dar ia aceiași oameni și pune-le o tentație în față și vor găsi sute de scuze pentru care ceea ce fac ei nu e furt.

De la pixul colegului pe care îl "împrumuți" în liceu, la berea pe care "ai găsit-o" ca student și topul de hârtie (iar, dacă ești norocos, miliardele de lei) pe care le-ai "redistribuit" ca adult, ai furat încontinuu. Nu generalizez. Nu toți românii fură sau sunt necinstiți. Dar mulți dintre noi suntem slabi atunci când ni se prezintă o tentație: tentația de a-ți deconta o cheltuială pe care nu ai dreptul să ți-o decontezi, de a-ți umfla factura care urmează să-ți fie rambursată sau de a lua găleata pe care ai găsit-o în pivniță, lângă boxa vecinului. În 99% din cazuri, românul nostru cedează și o comite — dacă nu o face, e "fraier", că "doar toți o fac".

Atunci, de ce condamnăm public un comportament pe care-l practicăm? Pentru că românul încă își folosește creierul primitiv, instinctul de supraviețuire: să am mai mult, să-i dau în cap celui de lângă mine, să-mi rămână mie mai mult. Nu e doar vina noastră (40 de ani de comunism și-au pus amprenta masiv). Tocmai de aceea, trebuie să né educăm tinerii să reziste acestor impulsuri primitive.

Poate vi se pare straniu ce am scris mai sus, sau vi se pare că exagerez și că acest comportament nu constituie furt sau măcar lipsă de onestie. Dar așa este. Fără să fiți părtinitori, analizați-vă viața: nu suntem niciunii sfinți. Unii dintre noi au întins însă limitele onestiei mai mult decât alții, justificându-și propriile imoralități. De asta fură politicienii, mână-n mână cu "oamenii de afaceri" — pentru că se cred într-o luptă pentru supraviețuire, unde cel mai bogat câștigă. Ei bine, să trăiești bogat într-o țară distrusă nu-ți aduce niciun beneficiu. Pentru orice semn de circulație ori capac de canal pe care l-a furat X, acesta câștigă suma Y. Dar înlocuirea acestora costă statul cu mult peste Y — bani care vin, indirect, și din buzunarul lui X. Asta nu vedem noi: că trăim într-o națiune, ceea ce înseamnă că răul public pe care-l fac eu se răsfărăge nu numai asupra celor din jur ci și asupra mea, în mod indirect.

Așadar, colegi, profesori, educați generația tânără să nu fure — NICI MĂCAR O ȘAIBĂ! De multe ori, valoarea furtașului e o sumă care nu face nicio diferență când vine vorba de nivelul de trai al hoțului pe termen lung. Dar toate aceste furturi mici cauzează un rău enorm națiunii și societății. Bani sau faptul că ești "jmecher" nu trebuie să né fie scop în viață. Dacă România

va învăța lecția asta peste 50 de ani, eu mă declar mulțumit.

Cod QR

Scanati QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitati <http://wedu.ro/generatia-c/azi-un-pix-maine-un-milion-de-euro-sau-cum-topul-de-hartie-lipsa-ne-ruineaza-economic>)

Moartea valorilor fundamentale ale omului sub influența unui regim totalitarist, exprimată în tragedia „Iona”

De **Mădălin Blidaru**,

S-a sinucis. Conștiința socială a României și-a luat viața într-un mod crunt, alegând să accepte iluzoria salvare prin intermediul jugului comunist. Persecuție, anihilare, violență, distrugere, exterminare, reprimare, impunere, sovietizare și masacrare reprezintă acțiunile care au făcut ca conștiința socială a României să aleagă calea suicidului.

Comunismul și-a manifestat în România efectele devastatoare încă din 1945. Au urmat aproape 45 de ani în care ansamblul valorilor fundamentale ale omului au fost supuse unor puternice lovituri, suferind pentru prezent între jumătate de milion și două milioane de oameni. Cifra exactă nu se știe, însă Revoluția din 1989 a reprezentat ridicarea celor biruiți de pe o „bancă de lemn” situată în „mijlocul mării”.

Tragedia „Iona”, operă literară scrisă de Marin Sorescu (1936–1996), apărută în revista „Luceafărul” în anul 1968, fiind inclusă ulterior în trilogia „Setea muntelui de sare”, surprinde problematica omului în raport cu constrângerile care i se impun. Totodată, aceasta evidențiază condiția omului lipsit de libertate.

Iona, asemenea tuturor intelectualilor vremii, este prins într-un acvariu care nu îi lasă decât o singură șansă: abdicarea de la valorile care l-au consacrat. Dacă la început, personajul lui Marin Sorescu are impresia că este în siguranță, captiv asemenea unui pește, având ca șansă de supraviețuire memoria de scurtă durată, sfârșitul primului tablou marchează apariția disperării.

În burta peștelui, asemenea unei închisori, devii adeptul singurătății, devii martorul propriei înfrângerii, iar costul este libertatea. Singura șansă de a-ți păstra conștiința și valorile proprii este să îți creezi o lume proprie, una în care să fii liber „pot să merg, uite, pot să merg încolo”. Rămânând fără credință, abandonat în pustiu, Iona acceptă să stingă „cu o pleoapă toate lucrurile care au mai rămas aprinse”.

„Fără Dumnezeu, omul rămâne un biet animal rațional și vorbitor

, care vine de nicăieri și merge spre nicăieri.”¹ Iona, confruntându-se prima dată cu lipsa unei valori elementare – credința sau fiind opresat de către pseudo-valorile unui regim totalitar, se îndreaptă spre nicăieri. Asemenea majorității românilor din perioada comunistă, captivitatea în propria țară era redusă la acceptarea valorilor impuse sau la sacrificiul suprem. Amintirea aerului dens al libertății îl provoacă pe Iona la realizarea unui simbol al valorilor sale, un „lăcaș de stat cu capul în mâini în mijlocul sufletului”. Prin intermediul acestui simbol, valorile sale vor supraviețui. Totodată, el va trăi prin grandioasa sa construcție, una care îl va apăra și îl va face nemuritor prin dorința sa de a construi temple ale credinței în mijlocul unei suprafețe amenințate. „Banca de lemn” reprezintă elementul care îi va aduce întotdeauna aminte de adevăratul său spirit, oricând de silit ar fi să accepte constrângeri.

Chiar și captiv, Iona luptă pentru recunoșterea demnității inerente, pentru păstrarea rațiunii și a conștiinței, precum și pentru un comportament în spiritul fraternității². Își crează o iluzie a societății în lipsa unor repere și animă lumea pe care și-a imaginat-o, visează. Iminența morții într-o lume în care ești silit să renunți la valorile care te-au format este marcată de apariția imaginii celor dragi, precum și de dorința de a se naște încă o dată, fiind în căutarea unei lumi libere, unei lumi în care va putea să își protejeze drepturile. Apare ideea de pântec, simbol al dezumanizării, al absenței libertății și, totodată, al vieții. Iona nu se poate naște decât mort într-o lume în care este condamnat la dualitate, neputând să exprime ceea ce gândește, fiind întotdeauna în căutarea unei ferestre.

La fel ca în „Cartea lui Iona”³, conștientizarea condiției lui Iona reprezintă salvarea. Neavând însă nici posibilitatea de a se ruga pentru a fi ajutat de Dumnezeu, Iona trebuie să găsească o soluție intrinsecă, una prin care să își protejeze valorile fără a le exterioriza, deoarece ar ajunge într-o altă „burtă de pește”. Pentru a-și proteja stima de sine și ceea ce a mai rămas din setul de valori personale, apelează la un gest radical: sinuciderea. Finalul tragic poate reprezenta, totuși, soluția prin care valorile sale pot triumfa, modul prin care evită condamnarea la moarte⁴. Nu în ultimul rând, sinuciderea prin spintecarea abdomenului poate fi considerată un simbol al protejării onoarei de războinic (Iona putând fi considerat, de fapt, un apărător al credințelor sale), ritualul seppuku⁵ având o istorie bogată în Japonia.

Concluzionând, putem afirma că tragedia „Iona”, elogiază valorile fundamentale ale omului în orice societate, evidențiind, prin intermediul monologului și acțiunilor personajului Iona, faptul că suprema deznădejde este renunțarea la demnitate, la rațiune și la conștiință. Epoca comunistă, în România, aproape jumătate de secol, a reprezentat o epocă a constrângerilor, în care poporul român, suferind, a devenit martorul propriei înfrângeri, devenind captiv în propriul său „pântec”.

— 1. Petre Țuțea, filosof, jurnalist, economist și om politic român, condamnat de către autoritățile comuniste. 2. „Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi. Ele sunt înzestrate cu rațiune și conștiință și trebuie să se comporte unele față de altele în spiritul fraternității.” (Art. 1, Declarația Fundamentală a Drepturilor Omului). 3. Cartea lui Iona – a cincea carte profetică minoră din Vechiul Testament; îl are în prim-plan pe Iona, chemat de Dumnezeu să profețească în Ninive distrugerea cetății; 4. „Opusul celui care se sinucide este

condamnatul la moarte” (Albert Camus – Mitul lui Sisif); 5. harakiri/seppuku – ritual japonez sinucigaș, datând din sec. 12, care constă în spintecarea pântecului; practicat în special de către samurai, în caz de înfrângere, dezonoare sau condamnare la moarte.

Notă: *Eseu scris pentru ora de Limba și Literatura Română, clasa a XII-a, cerința standard fiind prezentarea unui aspect din tragedia “Iona”, de Marin Sorescu. Publicat pentru prima dată pe www.blidaru.net.*

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/moartea-valorilor-fundamentale-ale-omului-sub-influenta-unui-regim-totalitarist>)

Wedu: Generația C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2013

